

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Τὴν Κυριακὴν, 29^η Ἰουλίου /11^η Αὐγούστου 2019, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θ. Λειτουργίας εἰς τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ, τὴν ὑπεράνω τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου, ἐν ᾧ ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Θεία Λειτουργία αὕτη ἐτελέσθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Θεσμικῆς ἰδρύσεως τῆς Τζαμαΐγιε, ἥτοι τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς Βηθλεέμ, τῆς ὁποίας ἡ Βασιλικὴ εἶναι ὁ ἐνοριακὸς Ναός.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτουργήσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι, ὡς οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Ἰγνάτιος ἡγούμενος τοῦ Προσκυνημάτων τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ τῆς Μπετζάλλας καὶ ὁ Δραγουμανεύων Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος, οἱ Πρεσβύτεροι τῆς Βασιλικῆς, π. Σπυρίδων, π. Γεώργιος καὶ π. Αἴσσα καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μάρκος καὶ ἄλλοι διάκονοι, ψάλλοντος δεξιὰ ἑλληνιστί τοῦ κ. Γιακούμπ καὶ τοῦ κ. Σαμήχ καὶ ἀριστερά ἀραβιστί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ὑπὸ τὸν κ. Λῶρενς Σαμούρ καὶ μετέχοντος ἐν προσευχῇ τοῦ Ἑλληνορθόδοξου ποιμνίου τῆς Βηθλεέμ.

Εἰς τό Κοινωνικόν της θ. Λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Παρακαλῶ δέ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό αὐτό λέγητε πάντες, καὶ μή ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δέ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ”, (Α΄ Κορ. 1,10), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

“Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί.

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Σαρκώσεως, δηλονότι τοῦ Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ πανιέρῳ τούτῳ παγκοσμίῳ Προσκυνηματί, ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ πόλει ἡμῶν Βηθλεέμ, ἵνα τελέσωμεν τὴν Θείαν Λειτουργίαν, τοὔτέστι τό μέγα μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό μυστήριον τῆς ἐν τῷ Αἵματι καὶ Σώματι τοῦ Χριστοῦ κοινωνίας καὶ ἀγάπης ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ζωῆς Χριστιανικῆς καὶ δὴ Ρωμαιο-Ὀρθοδόξου μαρτυρίας ἐν Παλαιστίνῃ.

Ἡ μαρτυρία δέ αὕτη δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, καθ’ ἣν “Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεός ἦν ὁ Λόγος”, (Ἰωάν. 1,1). “...καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς

μονογενοῦς παρὰ Πατρός πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας”, (Ἰωάν. 1,14).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐαγγελίζεται ἡ ἀγιογραφικῶς ἀναγνωριζομένη μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, δηλονότι Ἐκκλησία περὶ ἧς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός βοᾷ καὶ λέγει: “Χαῖρε Σιών Ἁγία Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν Θεοῦ κατοικητήριον”. Τὴν μαρτυρίαν ταύτην καταγγέλλει λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τό πρωτογενές μοναχικόν Χριστιανικόν τάγμα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς χριστεπωνύμου ποιμνίου τοῦ δοκιμασθέντος ἀλλὰ καὶ δοκιμαζομένου ἀπὸ τὰς κοσμικὰς δυνάμεις τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, (Ἐφ. 6,12), αἱ ὁποῖαι δυνάμεις τοῦ σκότους, τουτέστιν “Ὁ ἀντίδικος [τῶν Χριστιανῶν] διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ”, (Α΄ Πέτρ. 5,8) κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ διώκται καὶ κατήγοροι τῶν Χριστιανῶν ἐνεπνέοντο καὶ ἐκινούντο ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ ἀκαταστασία (Α΄ Κορ. 14,33), ἡ ὁποία ἀντιστρατεύεται τὴν ἐν Χριστῷ εἰρήνην καὶ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ δέ τοῦ Χριστοῦ, “ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας” (Κολ. 1,18), ὁ Θεὸς Πατὴρ εὐηρεστήθη νὰ συνδιαλλάξῃ καὶ συμφιλιώσῃ ὅλα πρὸς τὸν ἑαυτὸν Του. Καὶ εἰρήνευσε μὲ τό αἷμα καὶ τὴν θυσίαν τοῦ σταυρικοῦ Του θανάτου, εἴτε τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους μὲ τὸν Θεόν καὶ μετὰξὺ τους, εἴτε τοὺς ἐν οὐρανοῖς ἀγγέλους, τοὺς ὁποίους ἐσυμφιλίωσε μὲ ὅλους μας, (Κολ. 1, 19-20), κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἐνοποιήσῃ τὰ πάντα. Ὑπέστη τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, “ἵνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν”, (Ἰωάν. 11,52). Τοῦτο ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ τό περιεχόμενον τῆς θερμῆς προσευχῆς τοῦ Χριστοῦ ὀλίγον πρὶν τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους, νὰ παραμείνουν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν ἡνωμένοι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας καὶ εἰρήνης. “Οὐ περὶ τούτων [τῶν μαθητῶν] ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν”, (Ἰωάν. 17,21).

Ὁ Θεσμός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἀλλ’ οὔτε πρέπει νὰ ἐκλαμβάνηται ὡς κοινωνικὸς ἢ πολιτικο-οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς, εἶναι τό μυστικόν Σῶμα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τό δέ Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτό, τό ὁποῖον συνέχει καὶ συγκροτεῖ, δηλονότι διατηρεῖ τὴν ἐνότητα τοῦ Θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἐπώνυμοι τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τὰ φέροντα τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρέπει νὰ διακρίνονται διὰ τὴν ἐνότητα αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ φρονήματι καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ, ὡς παραγγέλλει ὁ Θεὸς Παῦλος λέγων: “Παρακαλῶ δέ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό αὐτό λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δέ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ”, (Α΄ Κορ. 1, 10).

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑψίστης σημασίας ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας λέγει: “Τό γάρ τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα συμφωνίας ὄνομα καὶ ὁμονοίας ἐστίν”. Ἀντιθέτως αἱ μετὰξὺ τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας διαιρέσεις εἰς παρατάξεις ὡς καὶ τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰ ὁποῖα διασπάζουν τὴν ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελοῦν βαρύντατον ἁμάρτημα, ὥστε “οὐδέ μαρτυρίου αἷμα ταύτην δύνασθαι ἐξαλείφειν τὴν ἁμαρτίαν”, διδάσκει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος.

Ἡμεῖς, οἱ Χριστιανοί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν πρέπει νά ἀρκούμεθα εἰς μίαν πίστιν ξηράν καί διανοητικήν, ἀλλά νά ἀποδεικνύωμεν αὐτήν ἐμπράκτως, ὡς κηρύττει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας λέγων: “Καί εἶπε Κύριος· ἐγγίζει μοι ὁ λαός οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καί ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δέ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ”, (Ἠσ. 29, 13).

Ὁ μέγας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος ἀγωνιῶν, ὡς πνευματικός Πατήρ διά τήν ἐν Χριστῷ πνευματικήν κατάστασιν τῶν Χριστιανῶν λέγει προτρεπτικῶς: “Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, ... μή συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλά μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν, εἰς τό δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον”, (Ρωμ. 12, 1-2).

Ὁ λόγος τοῦ Παύλου: “Μή συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ” ἀφορᾷ εἰς τόν τρόπον ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δέν ὑπέστησαν τήν διά Χριστόν ἀνανέωσιν. Ἀφορᾷ εἰς τήν ἐκπεσοῦσαν διαφθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀκολουθοῦν τά τοῦ κόσμου τούτου τοῦ παρερχομένου, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής λέγων: “Καί ὁ κόσμος παράγεται καί ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δέ εἰπὼν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα”, (Α΄ Ἰωάν. 2, 17).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ ἔχοντες τήν κιβωτόν τῆς σωτηρίας, δηλονότι τήν Ἐκκλησίαν, τό μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ “ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροί τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι”, (Κολ. 2,3), καλούμεθα νά φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ. “Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καί δι’ αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν τά πάντα. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν” (Ρωμ. 11, 36). Ἔτη πολλά”.

Μετά τήν Απόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος καί ἀνακαινιστής τοῦ προσκυνήματος καί νῦν συντηρῶν τό ξυλόγλυπτον εἰκονοστάσιον, τῇ ἐργασίᾳ τῆς ὁμάδος “Artis” Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος παρέθεσε κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Κοινότης ὑπό τόν Πρόεδρον αὐτῆς κ. Φρέτζ παρέθεσε εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί εἰς ἄλλους γεῦμα εἰς τό παρά την Βασιλικήν ξενοδοχεῖον “Casa Nova”.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας